

Szubjektív búcsú Haraszti Lacitól

Fáj, nagyon fáj. Érdemtelenül korán ragadott el a halál. Itt hagytad a Garibaldi kört, itt hagytad a síelő csapatot, pont az idény kezdetén. Februárban még együtt sieltünk, és akkor kezdődött minden baj. Először azt hitted, hogy csak a csípőd fáj, amit majd meg kell operálni. A hőemelkedést, a kis lázat nem vetted komolyan: szimpla megfázás, ami majd elmúlik. Igaz, a pályára már a második napon nem jöttél ki, de terülj-terülj asztalkával vártad a csapatot. Akkor is, mint mindig, minden a helyén volt. Minőségi borok és a hozzávaló poharak. Előtted bort nem lehetett vízespohárból vagy pláne műanyagpohárból inni, még egy turistaházban sem. Ha nem volt, akkor hoztál magaddal. Előbb felejtetted otthon a sínadrágodat, mint a borokat. De ezen nem problémáztál. Az első osztrák síboltban vettél egy újat, és csak annyit jegyeztél meg, hogy a régit már úgylis le akartad cserélni. Élmény volt Veled lenni a sípályán és esténként borozgatni. Edit, Árpi, Laci, Irma és Tibi nevében mondhatom, hogy nagyon hiányozni fogsz.

A másik nagy közös élményünk volt a Garibaldi kör. Tizennégy éve havonta ültünk össze egy „pszichós” brainstormingra a Garibaldi utcában. Számos ragyogó témát vezettél föl, amiből csak néhányat említek: a hazugságot, a mámort, az unalmat, a koccintást, az ajándékozást, de mindet felülmúlta az „ühüm” terápia. Nagyon hiányozni fog az is, ahogy mások témájához szóltál hozzá – akár komolyan, akár sajátos humoroddal fűszerezve. Anno még Te javasoltad, hogy vegyük fel ezeket a 2-2,5 órás szabad asszociációinkat, gondolatrohanásainkat magnóra, és írjuk meg cikkben. Soha nem került rá sor, és most sajnálhatjuk igazán, – ahogy az lenni szokott.

A sukorói házatokban tartott évváró összejöveteleink felejthetetlenek maradnak. Nem hiszem, hogy a Te vendégszeretetedet felül lehet múlni. Már betegen, két citosztatikus infúzó között félúton is gondoskodtál az ünnepi fogadtatásunkról. Eszedbe sem jutott lemondani ezt a személyedhez kötődő hagyományt.

Búcsúzom Tőled a Garibaldi kör nevében, képviselve Gabit, Esztert, Magdit, Dórát, Kenézt, Karcsit, Edét és Ferit. Előbb-utóbb mindannyian követünk Téged, és valahol a távolban folytatjuk Veled és Mariannal együtt a Garibaldi kört – az örökkévalóságig. Majd viszek magammal egy jó minőségű bort, hogy koccinthatunk, amikor eljön az én időm.
köszönöm, hogy Veled lehettünk!

Németh Attila

Elhangzott 2018. november 27-én az Új Köztemetőben Haraszti László temetésén